

NORAKSTS

Lietas Nr. 131021915

Lietas arhiva Nr. 1-0219-15/5

SPRIEDUMS
Rīgā 2015.gada 28.augustā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnesis E.Ernstsons
ar tiesas sēžu sekretāri A.Mikelsoni,
piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajam J.P
atklātā tiesas sēdē izskaitja administratīvā pārkāpuma lietu par J.P., personas kods
, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo
pārkāpumu kodeksa 149.¹⁵panta ceturto daļu.

A p r a k s t o š a d a l a

2015.gada 29.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA959697 norādīts, ka
2015.gada 29.jūnijā plkst.02.19 Rīgā J.P vadīja motociklu KAWASAKI NINJA ZX
10R, valsts reģistrācijas numurs , pa K.Ulmaņa gatvi virzienā no Liepājas ielas uz
Vienības gatvi, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju
izelpojamā gaisā 1,77 promilcs, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Līdz ar to J.P darbības kvalificētas atbilstoši Latvijas Administratīvo
pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Kodekss) 149.¹⁵panta ceturtajai daļai.

Atbilstoši Kodeksa 289.¹⁶panta pirmajai daļai Kodeksa 213.pantā paredzētās
administratīvo pārkāpumu lietas izskata mutvārdū procesā, taisot spriedumu Kodeksa divdesmit
otrājā nodaļā noteiktajā kārtībā, un gadījumos, kas nav noregulēti Kodeksa divdesmit otrajā
nodaļā, piemērojot divdesmit trešajā „a” nodaļā noteikto regulējumu.

Saskaņā ar Kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā
pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir
vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību
mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi
apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

J.P tiesas sēdē neapstiprināja administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos
apstākļus un paskaidroja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā nav
vadījis transportlīdzekli, savu vainu neatzīst, kāds cits ir nosaucis viņa vārdu, uzvārdu un
personas kodu.

Liecinieks Igors Garkuša tiesas sēdē liecināja, ka strādāja kopā ar pārinieku nakts
maiņā, braukuši pa Ulmaņa gatvi uz Jūrmalas pusē, pretī braucis motocikls ar pasažieri, ātrumu
neatceras, vairāk par 110 km/h, apgrieužies un braukuši aiz viņa. Vienības gatvē motocikls
piebremzēja pie sarkanā luksofora, piebraukuši viņam pretī, vadītāju pārbaudījuši datorā no
fotobildēm, tā kā nebija līdzīgi apliecība. Motocikla aizmugurē bija pasažieris, kuru nav
pārbaudījuši, jo teicis, ka steidzas uz autoostu. Aizturētais nosaucis vārdu, uzvārdu, personas
kodu, pārbaudījuši pēc datora. Pārbaudot datu bāzē, redzējuši nosauktās personas fotogrāfiju, ar
ko arī salīdzinājām, un secinājām, ka ir līdzīgi. Grūti pateikt, vai tiesa sēžu zālē esoša persona ir
tā pati, kura brauca ar motociklu. Uztaisīja atsevišķas bildes ar fotoaparātu, bildes ir datorā.
Kad nav līdzīgi vadītāja apliecība un nevar noskaidrot, tad personu fotografē. Nebija šaubu, ka tā

ir persona, kas nosaukusi savus datus. Nevar konkrēti apgalvot, ka šeit sēdošais J.P ir tas, kurš brauca, jo viņš ir par garu. Drīzāk, ka tas, kurš blakus sēž kā klausītājs. Grūti teikt, jāapskata fotogrāfija.

Liecinieks Artis Leitis ticas sēdē liecināja, ka pildot dienesta pienākumus uz K.Ulmaņa gatves, naktī pabrauca garām motocikls, kur radars uzrādīja ātrumu vairāk par 100km/h. Nolēma sckot un apturēt šo transportlīdzekli. Krustojumā ar Vienības gatvi lūksosforā iedegās sarkanā gaisma, vadītājs apstājās, piebrauca priekšā, piegāja pie motocikla vadītāja. Pirmais piegāja pie vadītāja, jo kolēģis bija pie stūres, un prasīja uzrādīt dokumentus. Vadītāja apliecība nebija līdzīgi, palūdzīgi, lai nosauc personas kodu, sādījās priekšā kā J.P. Datorā, ievadot personas kodu, parādījās vadītāja apliecība, kur uzrādījās fotogrāfija, no kurās secināja, ka fotogrāfija un persona ir identiski, atpazīna, ka tiešām nosaukts pareizs vārds. Sajuta alkohola smaku, tika veikta ekspertīze ar alkometru uz vietas, pārkāpējs piekrita. Tā kā nebija apliecības, viņš tika nosodīts uz vietas un tika sastādīts protokols, bet transportlīdzeklis nogādāts stāvvietā un J.P pakal atbrauca draugs, ko viņš sazvanīja. Nevar viennozīmīgi pateikt, ka šeit sēdošā persona ir tas pats pārkāpējs, jo ir pagājis laiks. Tā kā fotoaparātā ir saglabājusies bilde, tad arī var atpazīt.

Liecinieks G.P. tiesas sēdē liecināja, ka J.P. ir viņa brālis. J.P. atradās savā istabā, sēdēja pie datora. Tajā vakarā J.P. devās gulēt ap desmitiem vai vienpadsmiņiem, no istabas neizgāja un ap vieniem naktī pats aizgāja gulēt. Pats guļ dzīvojamā istabā un būtu pamanijis, ja J.P. būtu kaut kur devies. Tas bija apmēram pēc Līgo svētkiem, konkrētu datumu nevar nosaukt, neatceras.

Valsts policijas pilnvarotā pārstāve Karīna Sruoge paskaidroja, ka iestāde ir pārbaudījusi informāciju, ko sniedza policijas darbinieki – iespējamais pārkāpējs tika nosodīts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā, kur tika nosodīts administratīvā pārkāpuma protokols, ir secinājusi, ka policijas darbinieks ir klūdījies, jo attēlā redzamā persona nav J.P. Pārbaudot uzņemto fotoattēlu datubāzē, nekas cits netika atrasts, tāpēc iestāde, pieaicinot abus policijas darbiniekus, noskaidroja, ka attēlā redzamā persona ir administratīvā pārkāpuma vīctā nosodītā persona un tā nav J.P. Līdz ar to uzzskata, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība pret J.P. ir izbeidzama sakarā ar to, ka nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Aizstāvis Edgars Džerīns tiesa sēdē norādīja, ka pievienojos iestādes pārstāves viedoklim, ka tiesvedība ir izbeidzama, jo ir skaidri redzams, ka attēlā redzamā persona nav Jānis Plaviņš.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies pie administratīvās atbildības sauktās personas un iestādes pilnvarotā pārstāves paskaidrojumus, liecinieku liecības un aizstāvja viedokli, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi visus lietas materiālus kopumā, atzīst, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbicīdzama, jo J.P. darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.¹⁵panta ceturtais daļā.

Kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzistama prettiesiska, vairojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No šīs administratīvā pārkāpuma definīcijas izriet, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas pārkāpumā. Pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatētas konkrēta Kodeksā paredzētās visas administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošās pazīmes – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesu, pret kuru ir vērstis administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusī (nodomu – tiešu vai eventuālu,

vai neuzmanību) un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību). Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā (personas darbībās) nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Kodeksa 149.¹⁵panta ceturtā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanu (...), ja izelotā gaisa vai asins pārbaudē konstatēta alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimti līdz tūkstoš četrsimti *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Tādējādi, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc minētās normas, nepieciešams konstatēt, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā ar alkohola koncentrāciju, kas pārsniedz 1,5 promiles.

Atbilstoši Kodeksa 243.panta pirmajai daļai, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlešanā. Savukārt Kodeksa 243.panta ceturtā un piektā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedība netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Kodeksa 243.¹⁶pants nosaka šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokumenti, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lictiskie pierādījumi.

Atbilstoši Kodeksa 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatoata uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punktu transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli. Savukārt minētā likuma 1.panta 5.punktā noteikts, ka ceļu satiksmē ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties par ceļiem ar transportlīdzekļiem.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajai daļai un Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – noteikumi) 4.punktam, ceļu satiksmes dalībniekam ir jāizpilda Ceļu satiksmes likuma, ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāpilda policijas darbinieku un to personu norādījumus, kas pilnvarotas regulēt satiksmi , kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Noteikumu 39.1.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz: 0,2 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus; 0,5 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, kā arī mopēdu un velosipēdu vadītājiem.

Administratīvo pārkāpumu lietās pierādīšanas standarts ir augsts, proti, personas vairāk jābūt pierāditai ar pierādījumiem, kas nodrošina faktu konstatāciju ārpus saprātgām šaubām. Tā kā administratīvo pārkāpumu lietas uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatprincipu aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē, personai, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, ir jābūt nodrošinātām kriminālprocesuālām garantijām. Viena no būtiskākajām ir nevainīguma prezumpcijas ievērošana. No nevainīguma prezumpojās izrietoša ir arī kriminālprocesuālā garantija, ka visas pamatotās šaubas skaidrojamas par labu personai (*in dubio pro civis*).

Pārbaudījusi un novērtējusi personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības un visu liecinieku liecības, kā arī lietas materiālus, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka J.P 2015.gada 29.jūnijā plkst.02.19 vadīja motociklu KAWASAKI NINJA ZX 10R, valsts reģistrācijas numurs , pa K.Ulmaņa gatvi virzienā no Liepājas ielas uz Vienības gatvi, Rīgā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,77 promiles. Tieši pretēji - lietā ir iegūti pierādījumi, kas apstiprina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norāditajā laikā un vietā minēto motociklu vadīja cita persona, kura uzdevās par J.P .

Pie šādiem apstākļiem ir konstatējama policijas darbiniekiem uzlikto dienesta pienākumu pienācīga nepildīšana, proti, 2015.gada 29.jūnijā K.Ulmaņa gatvē, Rīgā, motocikla KAWASAKI NINJA ZX 10R, valsts reģistrācijas numurs , vadītāja personas pārbaude, klāt neesot personu apliecinošam dokumentam, nosaucot vārdu, uzvārdu un personas kodu, nav veikta atbilstoši normatīvo aktu prasībām tādā apmērā, lai par vadītāja personību nerastos šaubas, kā arī lai nepielautu situāciju, kad personai, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, transportlīdzekli vadot alkoholisko dzērienu ietekmē, ir iespēja uzzdoties par citu personu, tādējādi izvairoties no saukšanas pie administratīvās atbildības, savukārt citu personu nepamatoti saucot pie administratīvās atbildības.

Nemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka J.P darbībās nav Kodeksa 149.¹⁵panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, kas atbilstoši Kodeksa 239.panta 1.punktam, kas noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva, ir pamats lietvedības izbeigšanai.

Kodeksa 258.panta trešā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespāida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Atbilstoši Ministru kabinetā 2007.gada 18.decembra noteikumiem Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespāida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm” un Kodeksa 274.panta piektajai daļai, institūcija (amatpersona) spriedumā administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz izdevumus apliecināšiem dokumentiem, nosaka ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespāida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā ir veikta pārbaude alkohola koncentrācijas konstatēšanai un tā sakārā ir radušies izdevumi 15,65 euro apmērā. Izbeidzot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa uzskata, ka nav pamata minēto izdevumu apmaksas pienākumu uzlikt J.P .

Kodeksa 274.panta otrās daļas 13.punkts nosaka, ka izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu, kurā norāda turpmāko rīcību ar izņemtajām mantām, dokumentiem, kā arī ar icaimēsāto garantijas naudu. Savukārt Kodeksa 257.panta pirmā daļa nosaka, ka [...] izņemtās mantas un dokumentus līdz brīdim, kad stājas spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā [ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.⁴panta septītajā daļā, 149.⁵panta piektajā daļā vai 149.¹⁵panta (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei], institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Ar Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr. 2012-23-01 nospiests atzīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmās daļas, otrā teikuma vārdus: „ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.⁴ panta septītajā daļā, 149.⁵ panta piektajā daļā vai 149.¹⁵ panta (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei” attiecībā uz transportlīdzekļu īpašniekiem (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norāditajiem turētajiem), kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots sods, par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam un spēkā neesošiem no Satversmes tiesas sprieduma publicēšanas dienas. Satversmes tiesas

spriedumā noteikts, ka Nodrošinājuma valsts aģentūra, pamatojoties uz šo spriedumu, tās glabāšanā esošos transportlīdzekļus transportlīdzekļu īpašniekiem un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajiem turētajiem, kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc to pieprasījuma atdod neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes. Tādējādi, transportlīdzeklis nekavējoties pēc pieprasījuma (neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes) atdodams transportlīdzekļa īpašniekam (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods. Savukārt, ja izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs) ir persona, kurai piemērots sods, transportlīdzeklis atdodams pēc naudas soda izpildes.

Kā redzams no lietas materiāliem, saskaņā ar Kodeksa 257.panta pirmo un trešo daļu un Ministru kabineta 2010.gada 7.decembra noteikumu Nr.1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem” 11.punktu izņemts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīks (transportlīdzeklis) – motocikls KAWASAKI NINJA ZX 10R, valsts reģistrācijas numurs (lietas 8. - 12.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 7.jūlija lēmumu izņemtais transportlīdzeklis - KAWASAKI NINJA ZX 10R, valsts reģistrācijas numurs , atdots īpašniekam K Š (lietas 24.-25.lapa).

Rezolutīvā daļa

Nemot vērā minēto un pamatojoties uz Kodeksa 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 149.¹⁵panta ceturto daļu, 238.pantu, 239.pantu 243.pantu, 243.¹pantu, 244.pantu, 257.panta pirmo daļu, 258.panta trešo daļu, 272.pantu, 274.pantu, 289.⁶panta piekto un sesto daļu, 289.¹²panta pirmo un otro daļu, 289.¹⁶panta pirmo un ceturto daļu, 289.¹⁷panta pirmo un otro daļu, 289.¹⁸panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par J.P , personas kods , saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.¹⁵panta ceturtās daļas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienās Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma pilns teksts sastādīts un pieejams 2015.gada 28.augustā.

Tiesnesis

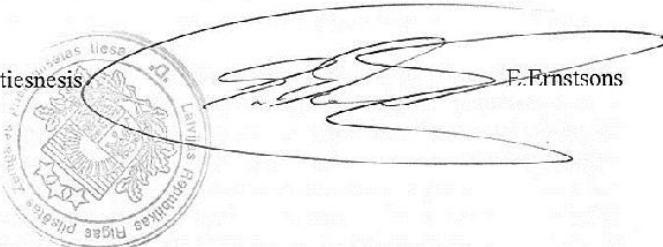
/personiskais paraksts/

E.Ernstsons

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas

Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnesis,
Rīgā 2015.gada 28.augustā.

F.Ernstsons